

Sygn. akt II C 805/10

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Wolski

Protokolant: Justyna Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa

Z. D.

przeciwko

E. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 311.003,49 zł (trzysta jedenaście tysięcy trzy złote i czterdzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
2. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu;
3. nakazuje ściągnąć z zasądzzonego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie) kwotę 12.788 zł (dwanaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie) kwotę 13.838 zł (trzynaście tysięcy osiemset trzydzieści osiem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, od których zwolniona została powódka.

Sygn. akt II C 805/10

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

1. Z. D. wytoczyła powództwo przeciwko E. D. o zapłatę kwoty 572.503,50 zł z ustawowymi od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty.

1.1. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż w dniu 5 czerwca 2006 r. został sporządzony testament, w którym Z. M. dokonał rozrządzenia całym swoim majątkiem na wypadek swej śmierci. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie (II Ns 703/07) pozwana nabyła w całości prawa do spadku

po swoim ojcu. Spadkodawca pozostawił po sobie dwie córki: E. D. oraz G. R.. W chwili śmierci spadkodawca pozostawał w związku małżeńskim

z powódką. Udział powódki, będący podstawę obliczenia wysokości zachowku, wynosi 1/6. Według wiedzy powódki do aktywów spadku, to jest praw należących do spadku, w wielkości udziału w całości majątku, według stanu w chwili otwarcia spadku, należą środki pieniężne znajdujące się na rachunku prowadzonym przez (...) S.A.

w wysokości 22.000 USD, co dla potrzeb zachowku daje 1665 USD oraz środki pieniężne zgromadzone na książeczkach oszczędnościowych założonych w Banku (...) S.A.

w wysokości 14.100 zł, co dla potrzeb zachowku daje kwotę 1175 zł. Strona powodowa dokonała doliczenia darowizny zabudowanej działki o nr (...), położonej przy ul. (...), dla której to nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta nr (...)

o wartości 1.000.000 zł. Następnie doliczeniu podlega udział w wysokości 1/2 w całości prawa własności zabudowanej działki o nr (...) wraz ze znajdującym się na tej działce lokalem nr (...) stanowiący odrębny przedmiot własności, położonej w W. przy ul. (...), dla której to nieruchomości gruntowej prowadzona jest księga wieczysta o nr (...), zaś dla lokalu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) – wartość 1.500.000 zł. Dalej do schedy spadkowej doliczono udział w 1/2 całości prawa własności zabudowanej działki o nr (...) położonej w W. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) – wartość udziału 900.000 zł. Powódka podniosła przy tym, że umowa zniesienia współwłasności nieruchomości położonej przy ul. (...) z dnia 18 grudnia 2006 r. była w istocie czynnością pozorną, mającą ukryć w rzeczywistości dokonaną darowiznę. Umowa zniesienia współwłasności nieruchomości położonej przy ul. (...) została zawarta w dniu

28 grudnia 2005 r., zaś umowa darowizny udziału w tej nieruchomości, skutkująca powstaniem współwłasności, została zawarta w dniu 30 listopada 2005 r., czyli niecały miesiąc wcześniej. Z powyższego jednoznacznie wynika, że umowa zniesienia współwłasności była umową pozorną, mającą na celu ukrycie prawdziwych intencji stron, jaką było dokonanie darowizny przedmiotowego lokalu oraz udziału w nieruchomości wspólnej. Z uwagi na powyższe dokonana darowizna podlegała doliczeniu do spadku. Podsumowując powódka stwierdziła, że dochodzony pozwem zachówek zamyka się kwotą 572.503,50 zł.

2. W odpowiedzi na pozew pozwana E. D. wniosła o oddalenie powództwa.

2.1. Uzasadniając przedstawione stanowisko pozwana zaprzeczyła okolicznościom podanym w pozwie, a w szczególności, iż zgromadzone na rachunkach bankowych środki stanowiły własność zmarłego i aby doszło do dokonania darowizny na rzecz pozwanej ze strony ojca.

3. Na rozprawie w dniu 15 września 2015 r. powódka sprecyzowała żądanie w zakresie dotyczącym odsetek w ten sposób, że wystąpiła o zasądzenie odsetek od daty wyroku sądu pierwszej instancji.

4. W piśmie procesowym z 4 października 2011 r. pozwana dodatkowo wskazała, że prawo własności nieruchomości przy ul. (...) i ul. (...) zostało przeniesione przez Z. M. na pozwaną tytułem rozliczenia zaległych alimentów oraz udziałów w spółce – pracowni cukierniczej zmarłego, a także wobec poczynienia zarówno przez pozwaną, jej siostrę oraz matkę nakładów na te nieruchomości.

Z tego względu bezpodstawne są twierdzenia powódki, że zniesienia współwłasności nieruchomości miało de facto charakter bezpłatny i z tego względu powinno być traktowane jak darowizna w rozumieniu art. 993 k.c. Nadto pozwana zarzuciła, że powódka zawyżyła wartość nieruchomości przy ul. (...) i przy ul. (...). Wartość pierwszej z ww. nieruchomości została określona przez strony umowy zniesienia współwłasności na kwotę 600.000 zł, drugiej na kwotę 700.000. Wartość nieruchomości została prawidłowo określona w umowach zniesienia współwłasności, o czym świadczy okoliczność, że nie została ona zakwestionowana przez właściwe organy skarbowe. Pozwana podniosła również, że powódka w okresie od lutego do kwietnia 2007 r. przejęła ruchomości

i pieniądze, które stanowiły własność Z. M.. Łączna wartość przejętych przez powódkę (w piśmie omyłkowo: „Pozwaną”) ruchomości i gotówka stanowią kwotę 520.000 zł. Ich wartość powinna być zaliczona w trybie przepisu

art. 996 k.c. Nadto powódka zawarła z ojcem umowę darowizny, na mocy której stała się właścicielką samochodu marki P. (...), którego wartość, liczona zgodnie z dyspozycją przepisu art. 995 k.c. – wartości co najmniej 30.000 zł.

II. *Ustalenia faktyczne.*

1. Z. M. zmarł 20 maja 2007 r. Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2010 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie stwierdził, że spadek po Z. M. nabyła w całości jego córka – E. D.. Spadkodawca w chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z Z. D.. 2. W umowie z dnia 27 września 2006 r. Z. M. darował K. D. udział 1/10 w nieruchomości położonej w W. przy ul. (...). Strony umowy ustaliły wartość jej przedmiotu na kwotę 60.000 zł

2.1 18 grudnia 2006 r. Z. M. i K. D. znieśli współwłasność nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), w ten sposób, że własność tej nieruchomości nabył w całości bez spłat K. D.. Strony umowy ustaliły wartość jej przedmiotu na kwotę 650.000 zł.

3. W umowie z dnia 30 listopada 2005 r. Z. M. darował E. D. udział 1/10 w prawie własności lokalu nr (...) i współwłasności nieruchomości, położonych w przy ul. (...). Strony umowy ustaliły wartość jej przedmiotu na kwotę 65.000 zł

3.1. W dniu 28 grudnia 2005 r. Z. M. i E. D. zawarli umowę zniesienia współwłasności lokalu nr (...) i nieruchomości, położonych przy ul. (...), w ten sposób, że własność tego majątku nabyła bez spłat E. D.. Wartość przedmiotu umowy została ustalona w akcie notarialnym na kwotę 600.000 zł.

4. 31 maja 2006 r. Z. M. i G. R. i E. D. zawarli umowę, w której złożyli oświadczenia o zniesieniu współwłasności nieruchomości położonej przy ul. (...), w ten sposób, że własność nieruchomości nabyła w całości E. D.. Wartość przedmiotu umowy została ustalona w akcie notarialnym na kwotę 700.000 zł. Z. M. był współwłaścicielem w 1/2 części.

5. Na rachunku bankowym Z. M. prowadzonym w (...) S.A. zgromadzona została w chwili otwarcia spadku kwota 22.000 USD, a na książeczce oszczędnościowej w Banku (...) S.A. kwota 14.100 zł.

6. E. D. zawarła ze spadkodawcą umowę darowizny, na mocy której stała się właścicielką samochodu marki P. (...) o wartości 30.000 zł.

okoliczności bezsporne

III. *Ocena zasadności powództwa.*

1. Powództwo jest częściowo zasadne.

2. Przedstawiając uzasadnienie wydanego w tej sprawie rozstrzygnięcia konieczne jest na wstępie dostrzeżenie, a to z uwagi przede wszystkim na stanowisko powódki prezentowane w toku sprawy w kolejnych pismach procesowych, a także w ramach uzasadnienia wniosków składanych w trakcie rozprawy, że postępowanie w sprawie dotyczącej roszczenia o zachówek toczy się przy wykorzystaniu wszystkich zasadniczych, ogólnych reguł postępowania w sprawach cywilnych. Oznacza to pierwszej kolejności konieczność uwzględnienia normy określonej w art. 321 k.p.c., która pozostaje w związku

z regulującą zawartą w art. 187 § 1 k.p.c. Z przepisów tych wynika, że strona wnosząca pozew jest obowiązana oznaczyć w pozwie nie tylko treść żądania, ale także okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Natomiast sąd wyrokujący w sprawie jest uprawniony

i obowiązany do ustosunkowania się do przedmiotu sporu, a więc roszczenia ujętego

w pozwie lub w dalszych pismach procesowych w sytuacji skutecznej zmiany pierwotnie dochodzonego roszczenia. Oznacza to między innymi, że ocena zasadności żądania powiązana być powinna z okolicznościami faktycznymi, które konkretnie oznaczone żądanie mają potwierdzać. Nadto, na stronach postępowania ciąży, wynikający z art. 6 k.c. i art.

232 k.p.c., obowiązek udowodnienia faktów stanowiących podstawę zajętego w toku postępowania stanowiska, a w tym celu wymagane jest złożenie stosownych wniosków dowodowych.

3. Przenosząc powyższe założenia na grunt przedmiotowej sprawy Sąd stwierdza, że powódka wystąpiła z żądaniem zapłaty przez pozwaną kwoty 572.503,50 zł z tytułu ustawowego udziału powódki w spadku, którego składniki i wartość została wymieniona w uzasadnieniu pozwu. Powództwo określone w pozwie, w tym podstawa faktyczna żądania, zostało podtrzymane do chwili zamknięcia rozprawy, co wynika ze stanowiska powódki zajętego w trakcie rozprawy w dniu 15 czerwca 2015 r. Powtórzyć zatem w tym miejscu należy, iż żądanie zapłaty kwoty określonej w pozwie wynikało wyłącznie z przyjętego przez powódkę udziału w wartości majątku spadkodawcy opisanego w uzasadnieniu pozwu. Powódka nie wystąpiła z żądaniem zapłaty z uwagi na inne składniki majątku spadkodawcy, które wchodziły ewentualnie w skład spadku i których wartość zwiększałaby substrat zachowku. Oznacza to, że Sąd orzekając w tej sprawie, a wcześniej ustalając konieczny zakres postępowania dowodowego, był obowiązany mieć na uwadze jedynie sformułowane w pozwie roszczenie. Dodać w tym miejscu należy, że postępowanie w sprawie o zapłatę zachowku nie jest postępowaniem zmierzającym do ustalenia spisu inwentarza, o którym mowa w art. 637 k.p.c., czy też postępowaniem w przedmiocie wyjawienia przedmiotów spadkowych (art. 655 i n. k.p.c.). Zatem na stronie występującej z roszczeniem z tytułu zachowku ciąży obowiązek wykazania wszystkich okoliczności wpływających na wysokość świadczenia dochodzonego pozwem, a więc między innymi stanu przedmiotów objętych darowiznami w chwili ich dokonania i aktualnej wartości tych przedmiotów. W tej sytuacji powódka winna w pozwie wymienić składniki majątku spadkowego, które miałyby potwierdzić zasadność żądania ujętego w pozwie, to jest których wartość należało uwzględnić przy ustaleniu wysokości zachowku. Dalej powódka winna przedstawić wnioski dowodowe zmierzające do ustalenia wartości składników tego majątku, co wymagało także – w tej sprawie – podania wcześniej twierdzeń na okoliczność stanu nieruchomości z daty dokonania darowizna, skoro powódka twierdziła, że umowy dotyczące zniesienia współwłasności były umowa pozornymi. Odpowiednio na stronie pozwanej ciążył obowiązek wykazania wymienionych powyżej okoliczności, o ile miałyby one wpłynąć na ograniczenie obowiązku z tytułu zachowku. Powódka, przed wytoczeniem powództwa, a wcześniej przez ustaleniem wysokości należnego powódce świadczenia, mogła wykorzystać drogę prawną wynikającą z powołanych wyżej przepisów, a postępowanie dowodowe prowadzone w niniejszym postępowaniu nie mogło mieć na celu ujawnienie ewentualnych okoliczności w oparciu, o które powódka zyskałaby odpowiednie podstawy do zmiany powództwa, to jest rozszerzenia żądania zawartego w pozwie. Stąd nieuwzględnienie przez Sąd wszystkich wniosków powódki zmierzających w rzeczywistości do ustalenia ewentualnego majątku spadkowego, który nie stanowił podstawy żądania zawartego w pozwie. Podkreślić w tym miejscu ponownie należy, że żądanie ujęte w pozwie związane było z wartością nieruchomości opisanych w pozwie i stanem środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym i książeczkach oszczędnościowych spadkodawcy. Wobec tego wyłącznie z tym majątkiem powódka połączyła żądanie pozwu, a wobec tego postępowanie sądowe, w tym postępowanie dowodowe, odnosić się mogło wyłącznie do majątku opisanego w pozwie, którego wartość miała stanowić substrat zachowku. Jedynie w oparciu o ten majątek powódka ustaliła rozmiar należnego świadczenia. Powódka nie skorzystała, przed wytoczeniem powództwa w tej sprawie, z możliwości wystąpienia z wnioskiem o wyjawienie przedmiotowych spadkowych, a czynności podejmowane w niniejszym postępowaniu nie mogą w żadnym wypadku zastępować postępowania, do którego znajdzie zastosowanie art. 655 k.p.c. Dostrzec na koniec należy, że roszczenia z tytułu zachowku przedawniają się z upływem lat pięciu od ogłoszenia testamentu, a przerwanie biegu przedawnienia tego roszczenia następuje na ogólnych zasadach, to jest co do zasady z chwilą wytoczenia powództwa. Natomiast rozszerzenie tego żądania, to jest uznanie, przez uprawnionego do zachowku, że może dochodzić dodatkowego świadczenia pieniężnego z tytułu udziału w majątku spadkowym, który nie został wymieniony z pozwie, doprowadzi do przerwania przedawnienia roszczenia, jeżeli pismo procesowe zawierające do dodatkowe roszczenia wpłynie do sądu przed upływem terminu przedawnienia i nie zostanie następnie zwrócone. Tego rodzaju rozszerzenie należy odróżnić od zmiany żądania będącej następstwem uznania przez uprawnionego, że wartość majątku spadkowego opisanego w pozwie i stanowiącego podstawę pierwotnego żądania, uległa zwiększeniu, czy też od początku została zaniżona.

W szczególności tego rodzaju zmiana może być związana z ponownym oszacowaniem wartości przedmiotu darowizny doliczanej do spadku, skoro konieczne jest ustalenie wartości darowizny z chwili ustalenia zachowku. W tym zatem przypadku przerwanie biegu przedawnienia dotyczyć będzie także roszczenia powiązanego z pierwotnie określonym żądaniem z uwagi na niezmiennosc składników majątku spadkowego w oparciu, o które wyliczono także pierwotne żądanie. Powódka w tej sprawie nie zmieniła do chwili zamknięcia rozprawy roszczenia zawartego w pozwie, to jest nie wystąpiła o zapłatę kwoty przewyższającej pierwotne żądania z tytułu udziału w majątku opisanym w pozwie. W tej sytuacji nie należało oczekiwać od pozwanej przedstawienia stanowiska co do zasadności roszczenia, które w istocie nie zostało na jakimkolwiek etapie postępowania sformułowane. Podsumowując stwierdzić zatem należy, że wyrok kończący postępowania w tej sprawie mógł odnosić się wyłącznie do roszczenia zawartego w pozwie, to jest zapłaty kwoty podanej w pozwie z uwagi na wartość nieruchomości i stan środków finansowych spadkodawcy, który to majątek został w szczegółowy sposób wymieniony w uzasadnieniu pozwu. Nie istniały podstawy do oceny czy powódka może wystąpić zasadnie z dodatkowym z żądaniem z uwagi na inny majątek spadkodawcy, gdyż z żądaniem wynikającym z wartości tego majątku powódka ostatecznie nie wystąpiła.

4. Twierdzenia powódki co do pozorności umów dotyczących zniesienia współwłasności, które zostały przywołane przez powódkę i opisane w stanie faktycznym uzasadnienia, są zasadne. W toku postępowania nie zostały ujawnione okoliczności podważające to twierdzenie powódki, która odwołała się do treści zawartych umów. Z umów tych wynika, że przekazanie udziału we współwłasności na rzecz obdarowanych nastąpiło bez jakichkolwiek spłat. W aktach notarialnych nie zostały także zawarte jakiegokolwiek oświadczenia potwierdzające, że przekazanie udziałów przez spadkodawcę nastąpiło

w następstwie wykonania przez spadkodawcę ciężących na nim obowiązków względem obdarowanego. W konsekwencji Sąd przyjął, że wartość przedmiotów darowizny powinna podlegać uwzględnieniu przy ustaleniu substratu zachowku. Ustalając tę wartość Sąd oparł się na stanowisku w tym zakresie przedstawionym przez pozwaną, która konsekwentnie do czasu zakończenia postępowania wskazywała, że wartość nieruchomości przy ul. (...) – 650.000 zł, ul. (...) - 660.000 zł, nieruchomości przy ul. (...) – 700.000 zł. Powódka wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w celu oszacowania aktualnej wartości nieruchomości, ale temu wnioskowi nie towarzyszyły jakiegokolwiek twierdzenia i wnioski dowodowe zmierzające do ustaleniu stanu nieruchomości z chwili dokonania darowizn. Udowodnienie wartości nieruchomości, a więc także ich stanu z daty zawarcia umów obciążało w tej sprawie powódkę, skoro twierdziła, że wartości przedmiotów darowizn przewyższały kwoty podane przez pozwaną.

5. Przy wyliczeniu należnego powódce zachowku należało także uwzględnić, niekwestionowane co do wysokości środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym

w (...) S.A. oraz na książeczkach oszczędnościowych założonych w Banku (...) S.A., które stanowią przy udziale należnym powódce odpowiednio kwotę 1665 USD, to jest kwotę 4828,50 zł oraz kwotę 1175 zł. Pozwana nie podważyła w toku postępowania domniemania faktycznego, że środki pieniężne zgromadzone w wymienionych bankach na rachunkach bankowych prowadzonych stanowiły majątek spadkodawcy, a w szczególności pozwana nie udowodniła, że w jakiegokolwiek części środki te stanowiły majątek pozwanej.

6. Sąd uwzględnił przy ustaleniu wysokości należnego zachowku także darowiznę uczynioną przez spadkodawcę na rzecz powódki, a dotyczącą samochodu marki P. (...). Sąd przyjął, dla potrzeb ustalenia substratu zachowku, że wartość darowizny odpowiadała kwocie 30.000 zł wobec twierdzeń pozwanej na rozprawie w dniu 15 czerwca 2015 r. co do sposobu ustalenia wartości samochodu, których pozwana w sposób wyraźny nie zakwestionowała. Dostrzec przy tym także należy, że pozwana nie przedstawiła,

w odróżnieniu od strony pozwanej w odniesieniu do nieruchomości, jakiegokolwiek dokumentów związanych z darowanym samochodem, to jest umowy darowizny lub dokumentów technicznych tego pojazdu.

7. Biorąc pod uwagę przyjętą wartość przedmiotów darowizn, stan środków pieniężnych w chwili otwarcia spadku, Sąd przyjął ostatecznie, że przy ustaleniu substratu zachowku należy uwzględnić kwotę 650.000 zł odpowiadającą wartości nieruchomości

ul. (...), kwotę 330.000 zł odpowiadającą wartości udziału należnego spadkodawcy w nieruchomości przy ul. (...) oraz kwotę 350.000 zł z tytułu wartości udziału

w nieruchomości położonej przy ul. (...), co daje łączną kwotę 1.330.000 zł, a po uwzględnieniu wartości samochodu, kwotę 1.360.000 zł. Powódce należy się 1/6 tej kwoty, co daje 226.666,67 zł. Powódce przysługuje także 1/6 zgromadzonych środków pieniężnych, to jest kwota 6003 zł. Oznacza to, że zachówek przysługujący powódce odpowiada kwocie 232.669,67 zł. Powódka otrzymała należny zachówek w części w formie darowizny samochodu, co oznacza konieczność uzupełnienia zachowku o kwotę 202.669,67 zł. W tym zakresie powództwo podlega uwzględnieniu na podstawie art. 991 § 1 i 2 k.c. zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. W tym miejscu Sąd wyjaśnia, że wyliczając należną kwotę zachowku określoną w pkt. 1. wyroku został popełniony błąd rachunkowy, którego poprawienie wykracza poza ewentualną możliwość sprostowania orzeczenia. Dostrzeżona wadliwość może być usunięta wyłącznie w toku instancji.

8. Rozstrzygnięcie sprawy wynikało z okoliczności faktycznych przedstawionych w pkt. II uzasadnienia co do których strony nie były w sporze, w tym zostały uznane za przyznane w trybie art. 230 k.p.c. Strona pozwana nie przedstawiła wniosków dowodowych zmierzających do ustalenia istnienia długów spadkowych, w tym kosztów pogrzebu.

W szczególności wskazać należy, że twierdzenia pozwanej co do czynienia nakładów na nieruchomości będące przedmiotem darowizn, nie wiązały się z określeniem wartości tych nakładów. Oznaczenie wysokości nakładów na poszczególne nieruchomości, a następnie udowodnienie przez pozwaną twierdzeń w tym zakresie, mogłoby stanowić ewentualną podstawę do ograniczenia wysokości roszczenia należnego powódce. Pozwana nie sprostała tym warunkom. Zeznania świadków M. W. i G. R. nie zawierały istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia sprawy, a przede wszystkim nie wskazywały na istnienie przesłanek do ograniczenia lub wyłączenie odpowiedzialności pozwanej z tytułu obowiązku zapłaty zachowku na rzecz powódki. W toku postępowania pozwana nie udowodniła również, że powódką „przejęła” część majątku ruchomego spadkodawcy. Sąd nie dopuścił w tej sprawie dowodu z przesłuchania stron z uwagi na niespełnienie przesłanek określonych w art. 299 k.p.c.

9. Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c. Natomiast o nieuiszczonych kosztach sądowych, Sąd orzekł stosowanie do art. 113 ust. 2 pkt. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w stosunku do powódki i na podstawie art. 113 ust. 1 wobec pozwanej.